κ. Παπασταύρου κρ.
Πειραιῶς 27 Αθήνα

ΔΕΥΤΕΡΑ
21

κ.Παπασταύρου Χρῆστ.
Βουλευτήν
Πειραιῶς 27ΕΝΤΑΥΘΑΚΡ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957 | Ἱδρυταί: ΚΩΝ. Β. ΝΑΚΟΣ — ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ | Γραφεῖα: ΣΠ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ 42 (ΠΑΓΚΡΑΤΙ) ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' — ΕΤΟΣ Ιον — Ἀριθ. φύλλου 18 | Ἰδιοκτήτης — Διευθυντής: ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΛΑΜΠΡΟΣ | Προσωρ. τηλ. 70.156

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Μὲ ὡραίους ὕμνους καὶ θρι αμβευτικοὺς παιᾶνας σήμερον, μᾶς προσκαλεῖ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, νὰ ἑορτάσωμεν τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῆς Νίκης, τοῦ θριάμβου μετὰ τὴν πάλην καὶ τὸν ἀγῶνα, τῆς λυτρώσεως μετὰ τὸν πόνον, τῆς γαλήνης μετὰ τὴν τρικυμίαν, τὴν ἔνδοξον τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ μας Ἀνάστασιν.

«Ἑορτὴν ἑορτῶν καὶ πανήγυριν πανηγύρεων», ὀνομάζει τὴν Μεγάλην σήμερον ἡμέραν, ὁ Ἱερὸς τῆς Ἐκκλησίας μας Ὑμνογράφος, διότι εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἑορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, «ἡ χασιλὶς τῶν ἑορτῶν» κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον, καθ' ἣν συνεορτάζει ἅπασα ἡ ἔμψυχος καὶ ἄψυχος φύσις, «Οὐρανός τε καὶ Γῆ καὶ τὰ καταχθόνια» ἀκόμη.

Πράγματι, ἡ γλυκεία ἐαρινὴ ἀτμόσφαιρα, ὁ γαλανὸς καὶ κατακάθαρος οὐρανός, ἡ Γῆ μὲ τὸν μυρωμένο καταπράσινο τάπητά της, ὁ φλοῖσβος τῆς πηγῆς, τὸ κελάρισμα τοῦ ρυακίου, ὁ φίθυρος τῶν αἰνιαλῶν, τὸ γλυκύτατον ἄσμα τῶν πτηνῶν, ἡ ἀναγέννησις ἐν γένει τῆς Φύσεως, εἶναι ἕνας πανευφρέσυνος τοῦ Χριστιανοῦ ὕμνος καὶ μιὰ μυριόστομος δοξολογία τῶν δημιουργημάτων πρὸς τὸν ἐξαναστάντα Δημιουργόν των, ποὺ ἐνίκησε τὸν θάνατον καὶ μᾶς ἔφερε τὸ μήνυμα καὶ τῆς ἀθανασίας καὶ ἡμῶν.

Ναί. Δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ ζωὴ νὰ μείνῃ κλεισμένη εἰς τὸν παγερὸν τάφον καὶ νὰ ἐκμηδενισθῇ, διότι αὐτὸς ὁ ἐξαναστὰς Θεὸς εἶχε διακηρύξει: «Ἐγὼ εἰμαι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωή», ἡ ἀλήθεια νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸ ψεῦδος, τὸ φῶς νὰ μὴ διαλύσῃ τὸ σκότος, ὁ Ἅδης νὰ καθέξῃ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ζωῆς.

«Χριστὸς Ἀνέστη» λοιπόν, διότι τὸ διακηρύττουν καὶ τὸ διαλαλοῦν καὶ οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, ποὺ κατέθηκαν νὰ κυλήσουν τὸν λίθον τοῦ Μνήματος, τὸ βροντοφωνοῦν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶδον καὶ ἐψηλάφησαν ἀναστάντα τὸν Κύριον, τὸ πιστοποιοῦν οἱ φύλακες τοῦ Τάφου του στρατιῶται, ποὺ ἔμφοβοι πίπτουν κατὰ γῆς, ἀνίκανοι νὰ ἐνατενίσουν τὸ ἀποστράπτον καὶ ἐκτυφλωτικὸν φῶς ποὺ συνώδευε τὸν ἐκ τοῦ τάφου ἐξερχόμενον ἀναστάντα Χριστόν.

«Ἀληθῶς Ἀνέστη, βεβαίως ὁ Χριστός, γι' αὐτὸ σήμερον μία ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς ἔπου εὑρίσκεται Χριστιανός, ἀκούεται φωνὴ χαρᾶς καὶ πανηγυρισμοῦ ἐνθουσιώδους «Χριστὸς Ἀνέστη». Ναί, φίλε ἀναγνῶστα, Ἀνέστη ὁ Χριστός, νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος. Ἀνέστη, ἵνα σκορπίσῃ φῶς εἰς τὸ ζοφερὸν μυστήριον τοῦ θανάτου, ποὺ δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ζωήν. Ἀνέστη νὰ κατακρημνίσῃ τὸν κόσμον τῆς πλάνης, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς ἀδικίας, ἥτις ὁδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἀναρχικὰς σκέψεις εἰς ἀναστατώσεις καὶ ἀναταραχάς, αἵτινες γρήγορα ἢ ἀργά, ὁδηγοῦν εἰς τὸν ὄλεθρον καὶ τὴν καταστροφήν. Ἀνέστη ὁ Χριστὸς νὰ ἀναφανῇ ἕνας νέος κόσμος, ὁ κόσμος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰλικρινείας, τῆς δικαιοσύνης, σύμφωνα μὲ τὴν «Καινὴν Ἐντολὴν» ποὺ μᾶς ἔδωκε, τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης, πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας, ποὺ μᾶς χαράζει τὸν ἀληθινὸν δρόμον τῆς παρούσης ζωῆς καὶ μᾶς ἐξασφαλίζει τὴν αἰωνιότητα. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», λέγει ὁ ἐξαναστὰς Θεός.

«Χριστὸς Ἀνέστη εἶναι ἀκόμη τὸ χαρεποιὸν ἄγγελμα ποὺ μᾶς συγκινεῖ κατὰ τὰς δυσκόλους διὰ τὴν ζωήν μας ἡμέρας, ποὺ διερχόμεθα, διότι εἶναι σὰν ἕνα εἶδος ἀνάπαυλας καὶ ἡσυχίας ἀπὸ τὴν βιοπάλην μας καὶ τὰς φροντίδας τῆς ζωῆς, ποὺ εἴμεθα πολὺ κουρασμένοι καὶ βαρύθυμοι

Χριστός, λοιπόν, Ἀνέστη καὶ ὅλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, εὐτυχεῖς καὶ ἀπόκληροι, ἂς ἑορτάσωμεν μὲ χαρὰ καὶ αἰσιοδοξίαν τὴν Μεγάλην αὐτὴν ἡμέραν, γιὰ μιὰ ἀνάστασι προόδου, εὐημερίας ἀτομικῆς, οἰκογενειακῆς, ἐθνικῆς, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μας, συμπίπτει μὲ τὴν Ἄνοιξιν, τὴν ἀναγέννησιν τῆς Φύσεως καὶ λαμβάει δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας Χριστιανοὺς καὶ μία συμβολικὴ σημασία, ποὺ συμβολίζει καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ τέλμα, τὴν ἁμαρτία, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐνηνθρώπησεν ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀποκαταστήσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικήν μας ἀποκατάστασιν ὡς Ἔθνος ἀπὸ τυραννικὸν ζυγὸν πέντε περίπου ἑκατονταετηρίδων, ποὺ ἔσχον τὴν ἀφετηρίαν των τὴν ἐπο-

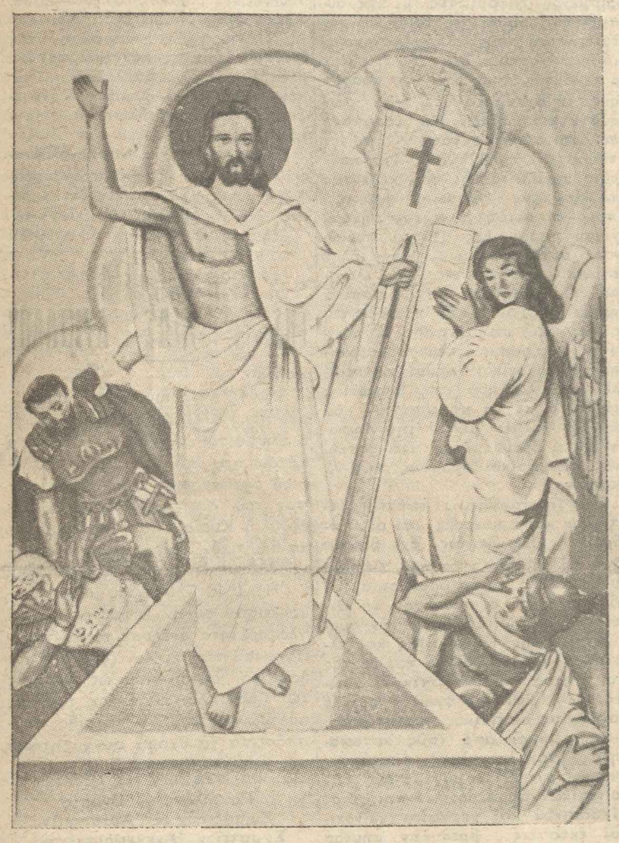

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΩΣ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΠΗΓΩΝ

Η ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Ἀνεχώρησαν χθὲς διὰ τὴν Ἤπειρον οἱ ἀφιχθέντες ἐνταῦθα ἐμπειρογνώμονες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος κ. κ. Λαμοὺρ καὶ Ντομέργκ, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς ὑπηρεσίας ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ κ. Λυμπερίδην καὶ ἄλλους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους,, προκειμένου νὰ περιοδεύσουν ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν Ἠπείρου, ἡ ὁποία ἐξελέγη διὰ νὰ ἀποτελέσῃ πρότυπον οἰκονομικῆς ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν της πηγῶν. Κατὰ τὰς παρασχεθείσας ἐξ ἀρμοδίας πηγῆς πληροφορίας, τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κέντρον Παραγωγικότητος ἐν συνεργασίᾳ καὶ μὲ τὸν Ὀργανισμὸν Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας (Ο.Ε.Ο.Σ.) κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐξέλεξε τὴν Ἤπειρον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων (ἐγγειοβελτιωτικῶν, ἀρδευτικῶν, δασικῶν, βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας γεωργικῶν καὶ μεταλλευτικῶν κλπ.), εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνωτέρω περιοχή, ὁμοῦ μετὰ τῆς Σαρδηνίας εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τοῦ Λαγκεντὸκ εἰς τὴν Γαλλίαν, νὰ ἀποτελέσουν πρότυπα διὰ παρομοίας ἀξιοποιήσεις περιοχῶν δι' ὅλας τὰς χώρας τὰς μετεχούσας εἰς τὸν Ο.Ε.Ο.Σ. Οἱ ὡς ἄνω ξένοι ἐμπειρογνώμονες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος θὰ περιοδεύσουν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα τὴν Ἤπειρον πρὸς πλήρη ἀναγνώρισιν τῆς περιοχῆς Ἄρτης, Πρεβέζης, Ἀχέροντος, Ἡγουμενίτσης, Πωγωνίου, Ζαγορίου καὶ Κονίτσης, θὰ συζητήσουν δὲ καὶ μὲ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, τὰς γεωργικὰς ἑνώσεις, τὰ ἐπιμελητήρια κλπ. καθὼς καὶ μὲ ἐπιχειρηματίας ἰδιώτας, διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τῶν φορέων ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα θὰ προγραμματισθοῦν. Αἱ δαπάναι διὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης ἀξιοποιήσεως τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς περιοχῆς θὰ βαρύνουν τὸ Εὐρωπαϊκὸν Κέντρον Παραγωγικότητος, εἰδικὰ συνεργεῖα, τοῦ ὁποίου ἀποτελούμενα ἀπὸ ξένους ἐμπειρογνώμονας καὶ τεχνικοὺς θὰ ἐπισκεφθοῦν συντόμως τὰς περιοχὰς τῆς Ἠπείρου.

Η «Ἠπειρωτικὴ Φωνὴ» εὔχεται πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητάς της, Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ ὡς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἠπειρώτας, διὰ τὰς Ἁγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα, πᾶσαν οἰκογενειακὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀλυτρώτους ἀδελφούς, Βορειοηπειρώτας καὶ Κυπρίους, ταχεῖαν ἀπελύτρωσιν ἀπὸ τὰ δεινά των καὶ ἐπάνοδόν των εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟ ΤΗΣ ΔΡΑΜΕΣΗΣ

Τοῦ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

Μολογιέται ἀπὸ τοὺς παλιοὺς κοὶ τὴν παράδοση, πὼς στὰ χρόνια τὰ πολὺ παλιὰ τοῦ Ὁμήρου καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἡ Δράμεση* ἦταν παράρτημα τῆς Δωδώνης κι' εἶχε κι' αὐτὴ μαντεῖο καὶ μάντισσα ποὺ κάτεχε τὴ μαντικὴ τέχνη. Κι' ἐδῶ σύρρεε κόσμος καὶ ντουνιάς, νὰ πληροφορηθῆ τὰ μελλούμενα.

Πρὸ τῆς καταξυλῆς τῶν Τουρκοτσάμηδων στὴ Δράμεση, ἡ ὁποία κατοικούνταν ἀπὸ τούρκους, ζοῦσε κάποιος, στὸν ὁποῖο κατέφευγαν ὅσοι ἔχαναν ἢ τοὺς κλεβόνταν εἰδίσματα ἢ ζῶα.

Πήγαινε τότες ἐκεῖνος καὶ κομούνταν σὲ κάποιο μέρος τοῦ χωριοῦ ποὺ τὸ κρατοῦσε μυστικό. Στὸν ὕπνο μάθαινε — δὲν ξέρω πῶς, ἴσως νὰ τοῦ τὸλεγε κανένας θεὸς ἀπὸ τὶς χθόνιες θεότητες ἢ μαντατοφόρος τοῦ Δωδωναίου Δία — ποῦ βρίσκονταν τὸ κλεμμένο πρᾶμμα, καὶ τὸλεε τῶν νοικοκυραίων.

Ἡ παράδοση εἶναι τὸ χορταριασμένο μονοπάτι ποὺ ὁδηγεῖ στὸ λημέρι τῆς πραγματικότητας, εἶναι σαλιγκαρόδρομος ποὺ δείχνει, μαρτυράει καὶ καταδίνει ἐκεῖνον ποὺ πέρασε. Ἡ παράδοση βοηθάει τὴν ἱστορία.

Ἔχοντας κι' ἐγὼ ὑπ' ὄψη τὴν παράδοση τούτη καὶ τὴ λαϊκὴ ἀνάμνηση, ἔβαλα κατὰ νοῦ, πὼς γιὰ νὰ ἦταν μαντεῖ στὴ Δράμεση, θὰ ὑπῆρχαν καὶ χτίρια ὅπου ἔμνησκε ἡ χρησμοδότισσα, οἱ ἱερεῖς καὶ τὸ ἄλλο προσωπικό.

Μετέβηκα ἐπὶ τόπου. Γύρισα γκρεμοὺς καὶ φαράγγια, λόφους καὶ πεδιάδες, πλαγιὲς καὶ λακκώματα, ἀνέβηκα ἀνηφορίες καὶ ραχώματα καὶ ροβόλησα τσαρκιὲς καὶ χωραφοσαδιές.

Στὰ πόδια ἑνοῦ ἀπὸ τοὺς κωνοειδεῖς λόφους ποὺ ὀρθώνονται στὴ μικρὴ κοιλάδα τῆς Δράμεσης, ἀντίκριτα τῆς ἀκρόπολης τῆς Ντόλιανης, ὡς χίλια περίπου μέτρα ἀπὸ τὶς ὄχτες τοῦ Καλαμᾶ, καὶ ὁ ὁποῖος λόφος διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἄλλους γιατὶ ὁμοιάζει μὲ λείψανο ξαπλωμένου Τιτάνα καὶ ὀγδόντα δύο μέτρα βόρεια τοῦ δημοσίου δρόμου Γιαννίνων — Ἡγουμενίτσας ἐπὶ ἐλαφροῦ μελισσοπρίσματος τῆς πεδιάδας, βρῆκα θεμέλια ἀπὸ ἀσβεστολίθαρο σχήματος πολυγωνικοῦ, δύο τριπλεύρων ὀρθογωνίων ἀρχαίων Ἑλληνικῶν οἰκοδομῶν καὶ μερικὰ σημάδια παραπλεύρως ἄλλου κάποιου χτίσματος.

Ἡ πρώτη οἰκοδομὴ πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ χωριοῦ τῆς Ριζάνης, ἔχει μάκρος ἀπὸ βοριὰ πρὸς νότο 15 μ. καὶ πλάτος 7,50. Ἡ ἄλλη ἀπέχουσα 20 μ. νοτιοανατολικὰ τῆς πρώτης ἔχει μάκρος ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ 2 μ. ἡ δυτικὴ 5 μ. καὶ ἡ νότια 11 μ.

Ἀνατολικὰ καὶ νότια αὐτῆνῆς, ὑπάρχουν λιθοσωριὲς ἀπὸ

(Συνέχεια εἰς τὴν 5η σελίδα)

χὴν τῆς Ἀνοίξεως

Ἂς λησμονήσωμεν λοιπόν, ἔστω καὶ διὰ μίαν ἡμέραν ἕκαστος, τὰς φροντίδας του καὶ ἀκόμη τοὺς φόβους ποὺ μᾶς συνέχουν ἀπὸ τὴν τεταραγμένην διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὴν πικρίαν διὰ τὴν μὴ εἰσέτι δικαίαν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ, καὶ ἂς ἀφήσωμεν τὴν ψυχήν μας, νὰ ἀναβαπτισθῇ μέσα εἰς τὰ ἀνθρωπινὰ αἰσθήματα τῆς «Καινῆς ἐντολῆς» τοῦ Χριστοῦ, ποὺ φέρουν τὴν ἁρμονίαν, τὴν χαράν, τὴν αἰσιοδοξίαν διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον, καὶ εἶναι ἡ συνισταμένη αὐτῶν, αἱ δύο χαρμόσυνοι λέξεις τῆς σήμερον «Χριστὸς Ἀνέστη», ἂς, μὲ χαρούμενον ἀναστάσιμον χαιρετισμόν, ἀπευθύνωμεν εἰς τοὺς προσφιλεῖς μας ἀναγνώστας τῆς θρησκευτικῆς στήλης τῆς ἀγαπητῆς μας ἐφημερίδος «Ἠπειρωτικὴ Φωνή».

ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Δικηγόρος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὴν μεγαλειώδη ὑποδοχὴν ἣν ἐπεφύλαξεν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων εἰς τὸν ἀφιχθέντα ἐκ τῆς πολυμήνου ἐξορίας, Ἐθνάρχην Κύπρου Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, παρέστησαν καὶ ἅπασαι αἱ ἐνταῦθα Ἠπειρωτικαὶ Ὀργανώσεις, αἵτινες καὶ ἐξέδωσαν ἐμπνευσμένας προκηρύξεις εὐχηθεῖσαι ὅπως ὁμοῦ μὲ τὴν σύντομον ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου, ἀπελευθερωθῇ καὶ ἡ μαρτυρικὴ Βόρειος Ἤπειρός μας.

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ 40-44

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν πράγματι ἐμπνευσμένην χαιρετιστήριον ἐγκύκλιον τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ἐθελοντῶν Ἐφέδρων Βορειοηπειρωτῶν, πρὸς ἅπαντας τοὺς μαχητὰς 1940 - 1944.

Ἀγαπητοὶ μαχηταὶ συμπατριῶται,

Ἡ νέα Διοίκησις τῆς Ἑνώσεώς μας σᾶς ἀπευθύνει ἐγκάρδιον πατριωτικὸν χαιρετισμὸν καὶ σᾶς διαβεβαιοῖ ὅτι θ' ἀναπτύξῃ ὅλη τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα διὰ τὴν προβολήν, προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τόσον τοῦ ἱεροῦ θέματος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γλυκυτάτης ἰδιαιτέρας μας πατρίδος Βορείου Ἠπείρου, ὅσον καὶ τῶν ἄλλων γενικῶν καὶ ἀτομικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα πολὺ μᾶς ἀπασχολοῦν. Προϋπόθεσις ὅμως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεών μας, εἶναι ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν δυνάμεών μας καὶ ἡ συσπείρωσις ὅλων μας, διότι οἱ κατακτηταὶ τῶν Τιράνων καὶ τῆς Λευκωσίας ἀφανίζουν μὲ τὰς καταπιέσεις καὶ ὠμότητας τὴν φυλήν μας, οἱ δὲ ἰσχυροὶ τῆς Γῆς ὄχι μόνον δὲν ἀπονέμουν δικαιοσύνην ἀλλὰ μὲ τὰς συναλλαγάς των συμπράττουν εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς καταπατήσεως τῶν ἀναλλοιώτων ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἄλλων δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Συνεπῶς ἡμεῖς μόνοι, ὅπως τότε τὸ 1940, ἄλλοτε καὶ τώρα οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι τὸν Σταυρὸν τὸν ὁποῖον ἀνελάβομεν ὀφείλομεν νὰ τὸν φέρωμεν, μέχρι τῆς ἀναστάσεως ὅλου τοῦ Γένους καὶ τῆς σωτηρίας τῶν δούλων ἀδελφῶν μας. Αὐτὸ διδάσκει ἡ ἱστορία καὶ ἡ μέχρι σήμερον πεῖρα μας.

Ἡ ἑνότης καὶ ἀποφασιστικότης μας εἶναι ἀκόμη ἀπαραίτητος καὶ διὰ τὰς ἄλλας γενικὰς καὶ ἀτομικὰς μας ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς διεκδικήσεις.

Εἶναι γεγονός, ἐξ ἄλλου, ὅτι οὐδέποτε θὰ ὑπάρξῃ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ μὴ τιμᾷ δεόντως καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς μαχητὰς Βορειοηπειρώτας, ὅταν τιμᾷ, προστατεύῃ καὶ στεγάζει ἀκόμη ὅλους τοὺς μέχρι χθὲς πολεμιστάς της. Ἐὰν ἐκτὸς τῶν ἄλλων δεινῶν μας, ὑποφέρωμεν ὡς πρόσφυγες, πτωχοί, ἄνεργοι καὶ ἄστεγοι, τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθελήσαμεν ἡνωμένοι μὲ ἀποφασιστικότητα, μὲ πίστιν καὶ σύνεσιν νὰ διεκδικήσωμεν τὰ δίκαιά μας, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἠδύνατο ἢ καὶ δύναται νὰ μᾶς ἀρνηθῇ.

Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι θὰ πείσωμεν τοὺς ἁρμοδίους ὄχι μόνον οἱ μαχηταὶ Βορειοηπειρῶται νὰ μὴ ἐξαιροῦνται ἀπὸ πᾶσαν κρατικὴν μέριμνα καὶ προστασίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ προτιμῶνται τῶν ἄλλων πολεμιστῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ὅθεν πρὸς ἀνασύνθεσιν τῆς δυνάμεώς μας, διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ ἐθνικοῦ θέματος καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἄλλων διεκδικήσεών μας, σᾶς καλοῦμεν ὅλους νὰ εὑρίσκεσθε εἰς συνεχῆ ἐπαφὴ μὲ τὴν Διοίκησιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀλληλογραφίας (Σταδίου 38 - Μέγαρον Νικολούδη, 1ος ὄροφος).

1. Νὰ ἀνανεώσητε τὸ ταχύτερον τὴν ἐγγραφήν σας, ὑποβάλλοντες τὴν αἴτησίν σας μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὴν στοιχεῖα καὶ ἔγγραφα πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ Μητρώου καὶ διὰ τὴν σύνταξιν νέων καταστάσεων καὶ φακέλλων τῆς σημερινῆς δυνάμεώς μας.

2. Νὰ ὑποβάλητε ἐγγράφως εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ αἰτήματά σας, καὶ

3. Νὰ ἐπεκτείνητε τὰς εὐγενεῖς αὐτὰς πατριωτικὰς προσπαθείας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους συμπατριώτας, πιστεύοντες ὅτι οὕτω ἐξυπηρετεῖται τόσον τὸ μεγάλον ἐθνικὸν μας θέμα, ὅσον καὶ τὰ ἐπὶ μέρους συμφέροντά σας.

Αἱ εὐθῦναι εἶναι τεράστιαι καὶ καταμερίζονται εἰς ὅλους μας.

Πᾶσα ἀμέλεια ἢ ἀδιαφορία ἑκάστου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θὰ εἶναι καὶ ἕνα ἄμεσον κτύπημα κατὰ τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος καὶ κατὰ τῶν ἰδίων του συμφερόντων.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΛΕΥ. ΓΚΙΚΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ι. ΒΕΖΙΑΝΗΣ

Τὰ μέλη: Ἀνέστης Γρηγόριος, Μπέλλος Εὐάγγελος, Μάργας Ἀντώνιος, Δούκας Σπυρίδων, Μερκούρης Κωνσταντῖνος, Ρούσσης Σπυρίδων, Κυρίτσης Δημήτριος.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ ἔτος 1952 συνεστήθη εἰς τὸ Ζαγόρι Σύνδεσμος Κοινοτήτων, ὅστις ἀριθμεῖ μέλη 30 Κοινότητας.

Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου τούτου εἶναι ἡ διάνοιξις δασικῶν δρόμων καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ δασικοῦ πλούτου τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Ἔχει κατασκευασθῆ ἤδη ὁδὸς 137 χιλιομέτρων ἀπὸ Κατεσόβου—Βρυσοχωρίου —Λαΐστης— Μακρώου —Λεπτοκαρυᾶς μέχρι Καλωτᾶς.

Ὁ Σύνδεσμος οὗτος κατ' ἀρχὴν εἶχε 10000 δραχμὰς μόνον ὡς κεφάλαιον, σήμερον δὲ ἔχει 10.000.000 δρχ., ἠγόρασε δὲ τὰ ἑξῆς μηχανήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀπροσκόπτως πλέον προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον του, μίαν μπουλντόζαν, ἕνα ὁδοστρωτῆρα, ἕνα κομπρεσὲρ καὶ 3 αὐτοκίνητα.

Ἡ δρᾶσις τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου εἶναι ἀξιοθαύμαστος καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ χορηγήσῃ τὰ Κοινοτικὰ δάση Ζαγορίου εἰς τὸν Σύνδεσμον τοῦτον, διότι ἀντελήφθη ὅτι ἡ πρωτοβουλία του καὶ ἡ ἰδία ὁ ζῆλος καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, εἶναι ἱκανὰ νὰ ἀποδώσουν πολλὰ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ Ζαγορίου. Τὸ Ζαγόρι μας εἶναι μία ἀπὸ τὰς καλλιτέρας ἐπαρχίας τῆς Ἠπείρου καὶ μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν βλέπομεν ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ ἄνθρωποι φιλοπρόοδοι, ἱκανοὶ νὰ ἐπαναδώσουν εἰς τὸ παρακμάσαν Ζαγόρι, τὴν πρώτην του αἴγλην. Παρακολουθοῦμεν μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὰς ἐπιτελουμένας προόδους στὸ Ζαγόρι καὶ θὰ χαρῶμεν πολὺ ἂν καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι εἰς διαφόρους τομεῖς ἑκάστη, δείξῃ τοιαῦτα δείγματα ἄξια πάσης ἐξάρσεως. Συγχαίρομεν ἰδιαιτέρως τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Ζαγορίου ὅστις διὰ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν του κατορθωσε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ Ζαγορίου.

Δ'Α ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΔΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ

Ἡ κατάστασις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μιᾶς χώρας εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διά τὴν δόσμοιρον Ἤπειρον ὅμως ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν ἐχει θέσιν. Εἰναι οἱ δρόμοι τῆς Ἠπείρου μόνις οἱ χειρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὅλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μας. Πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἠπειρωτικῆς ὁδοποιΐας. Καὶ ἀποτέλεσμα τὰ ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα ποὺ σημειοῦνται ἐπακόλουθον τῶν ἀθέρων τῶν πλημμυρικῶν φαινομένων τῶν τόσον πολυτίμων ἐργατικῶν χεριῶν.

Η ΟΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ Α

ΕΥΡΕΝ ΕΝΘΕΡΜΟΥΣ ΣΥΜΠ
ΠΛΕΙΣΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

«Ἐπίσης τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον, ζῆλον καὶ ἀγάπη περιέδολλε τὸ ἔργον ἐργον τῆς Ἀδελφότητός μας.

»Ὀφεῖλω ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν ἀπορίαν μου ἐξαιρετικῶς τόσον τὰς ἰδικός μου, ὅσον καὶ τῆς Ἀ Δημ. Ν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΧΡ

Ἰστορὸς — Ἀκτινολ

Κυνάρη 19 — Τηλ. 611.391

ΕΝΑ ΚΑΛΟΡΡΑΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΤ
θὰ τὸ δῆτε Στοὺς

ΑΦΟΥΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 —
Ὡς καὶ ἄπανα τὰ Ἀνδρικὰ
ΤΠΟΚΑΜΙΣΑ
ΓΡΑΒΑΤΤΕΣ

Ἀρίστης ποιότητος καὶ στὰ πιὸ

ΛΑΪΚΟ ΛΑ

Κάθε δεκαπέντε μέρες

1.500.0

ΛΑΪΚΟ ΛΑ

Κάθε δεκαπέντε μέρες μ

ΛΑΪΚΟ ΛΑ

Ἡ χρυσὴ φωνὴ τῆς

ΟΜ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑ
ΤΟΚΟΣ 6,5
ΕΞΑΙΡΕ
70%
(ΚΑΤΟ
ΑΠΟΦΑ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ:

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣ
ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς ἰης σελίδος) ράσθη οἰκοπεδὸν εἰς τὴν ὁδὸν Μενάνδρου καὶ ἀνηγέρθη ἡ σημερινή οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἐστοίχισε τὸ δεδομένον καὶ πλέον ἀπὸ μίαν πολυτελεστάτην πολυκατοικίαν.

Λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως ἡ κατάργησις τῆς κατοχυρώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ ἐπογγέλματος ἐκ τούτου δὲ ψηφοφορικὰ στελέχη τῶν Συμματείων, εἰς δὲ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ταμείου νὰ ἀποφυσηθῇ ὁ διορισμὸς Δικαστικῶν, διότι οὗτοι ἀφοσιωμένοι εἰς τὰ δικαστικά των καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ ποτιστοῦν αὐτῶν κλάδων ἠσφαλισμένων καὶ ἰδίως τὴν ἀρτεργατίαν.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ μέτρα νησιῶς διὰ νὰ ἐχῃ δύναμιν καὶ ὠφελεστίαν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀλλους ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ μέτρα

ΗΓΟΡΑΣΘΗΣΑΝ ΕΚ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 32 ΜΟΣΧΙΔΑ

Ἀντιπροσωποι γεωργοκτηνοτρόφων περιοχῆς Ναυπάκτου μετ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τοπικὸν γεωπόνον Γεωργικὸν Ἐφαρμογῶν προέβησαν εἰς ἀγορὰν 32 μοσχιδίων φυλῆς «Ζέβιτς δι' ἀναπαραγωγὴν τῶν ἡ κοινὸχρηστος ἔκτασις γιὰ βοσκὴ τῶν ποιμνίων τῶν μποροῦν νὰ τὸν πιὸ ἐνιαῖο τρόπο ἐχουν ὅμως τὸ δικαίωμα τὸν ἀδιαφόρωσι τὰς κοινοτικὰς ἐκτάσεις ἔχομε ἐμεῖς μιὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τοὺς δίδωσεν.

Ἡ Ἀδελφότης Ἀγραφῶν ἀ. ἀ. ὀφείλει νὰ τρέπεται νὰ πάρῃ δίκη, ὥστε νὰ Ρυθμῇσῃ πολλαπλῶς τὸ Κοινὸν. Τὰ περὶ αὐτῆς τὴ κατοχυρωσι. Εἶναι καιρὸς πλέον ἡ φυλὴ νὰ πέρασε. Οἱ πρόδοτοι καὶ φυσικοτεκτόδεται Ἐπαυσαν νὰ γίνωνται πιστεύοι πλέον ἀπ' τὰ ἐπίσημα Κράτος. Το χαρίεδομὸ ἀ σπαρμὴν Κυδεζήσεις τὴν κατοδεκάζεν. Πλ.μ.ρεβρίσμε πλέον ἀπ' ἀλλ κ' ἐκονον οἱ φυτοκτεσταδῶ κ. τὰ τὸ πορίζῶν καὶ εἰς τὴν ἔπαρχ τὴ ἀνωμπεμπτοῦλας τὰ ἔκανον ἀπὸ ἀ.ι.ι.ρεμερισμὸ καὶ ἀπὸ ἀπεμὴ σιμφέρον καὶ ὅτι ἀνδέποτε στὴν ἐπαρχία μας Πατρίδα.

Ο Σοκ κ. Νομάρχης, πρὸς τὸν ὁποῖον κὰ κυρίως ἀπευθύνομεν τεμεῖο βεδαιοῦ, πὰς θὰ ἐιδοφορῆ ἀ. Ἰδιωτέρως καὶ ἐὰν ἔδοξε τὰς δεούσας ὁδηγίας κεί ἐντελῶς ἰσ μπεδῆ εἰδικὸς ὑπάλληλος —Γεωπόνος, ἀκμὴ εἶναι ἀ.ι.ι.ε.ε.ε— ἰνὰ ἐξετασῃ καὶ ἐξοφρεδῆσῃ τὰ κατοχυλόμενα.

Τελειώνοντες, κ. Νομάρχη, ἀιαδέ.μ.ε.ε ὅτι ἡ πρόοδος ἀκιστρεδοῦσις εἶναι μιὰ ἀπλὴ εἰκὼν μπρὸς τὴν ἀνωμαλίαν τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἀξίνφι 10. 4. 57 Α. ΑΗΝΟΥ

ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΜΑΠΗΡΟΥ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνώπιον τοῦ Κ.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΜΑΚΑΡΙΑ

Τοῦ κ. ΣΟΚ. ΓΚΙΟΚΑ, δικηγόρου

Ἀνοιχτόκαρδος ὁ γέρο-Κώστας, ἀγαπημένος ἀπὸ τοὺς διπλοὺς τοὺ καὶ τοὺς χωριανοὺς πρῶτος νοικοκύρης τοῦ χωριοῦ, ἐπίτροπος στὴν ἐκκλησιά, ταμίας ἀπὸ Σχολικὴ Ἐπιτροπή, καὶ πολλὰ φεγγάρια Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἤτοι φυσικὸ καὶ δίκαιο ἡ κηδεία τοῦ. Ὅστερα ἀπὸ τόσα ἀξιώματα νὰ γίνῃ μεγαλοσπρεπεστατὴ καὶ μία ἀπὸ τὶς σπανιότερες τοῦ χωριοῦ, ποὺ δὲν θυμοῦνται κι' οἱ γεροι τόπου.

Ὁ δάσκαλος μὲ τὰ παιδιὰ στὴ γραμμή, ἀκολουθοῦσε πίσω ἀπὸ τὸ φέρετρο καὶ μπροστὰ μὲ τὰ ξεφτέρια, ἕνας μαθητὴς κρατοῦσε ἕνα πλάμπο δάφνινο στεφάνι, ποὺ ὅταν θὰ τὸ κατάθετε στὸ σωρὸ, θὰ ἐκφωνοῦσε ὁ δάσκαλος τὸν ἐπικήδειο. Ξενύχτησε σθόνοντας καὶ ἐξεσθόνοντας κι' ἀνακατεύοντας τὰ διδλία του ὰς ποὺ νὰ τὸ συνταξῃ. Κι' ὅταν τὸ ἐτελείωσε κι' ἔκανε πρόβα τὸς θὰ τὸν ἐκφωνοῦσε, τοῦ φάνηκε ἀρετσόρυμνα. Κι' ὁ ἴδιος ἔβαλμα σε τὸν ἑαυτόν του γιὰ τὶς γνώσεις του. Ὡς καὶ Γάλλους συγγραφεῖς ἀνάφερε καὶ ἔτσι τοῦ δόσηκε καὶ ἡ αὐκαιρία νὰ ἐπεξείξῃ καὶ τὴ γαλλομαθιά του, ποὺ, μονοχὰ γὴν διαμισδητροῦσε ὁ γραμματικὸς τῆς κοινότητος. Ἀπὸ ζήλεια δέβεια.

"Ηρθε ἡ κρίσιμη στιγμὴ πιὰ" Βιὰ δλαξὲ τὸν ἐπικήδειο ὁ δάσκαλος. Μὲ ἀργὸ δῆμα τοσηδὴ τὴθηκε μπροστὰ στὸ φέρετρο, ὥρθωσε τὸ ἀνάστημά του, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τὸ γελοῖο χαρτὶ καὶ ἄρχισε νὰ διαδάζει. Σὲ ἄκρα καθαρεύουσα ἐξοίμησε τὶς ἀρετὲς τοῦ μακαρίτη, τὴν πατριωτική του δράση, τὸ πρόσωπο τοῦ ἀγνώστου ἐν τῷ κόσμῳ τῶν, τὴν καλωσύνη του, τὴν γενναιοδωρία του. Ἀνάφερε περισσοτικὰ τῆς ζωῆς του, συνοψιλόμες πολὺ μὲ ὀν χαρακτὴ γιὰ τὰ κοινὰ τοῦ χωριοῦ, καὶ ἰδίως τὴ συνεργασία του στὴ Σχολικὴ Ἐπιτροπή. «Ἤταν ἐξαίρετος τέκνος τῆς πατρίδας, ἀξίζει νὰ λέγεται στὴ Γαλλικὴ γλῶσσα» κατέληξε ὁ δάσκαλος. Καὶ ἀφοῦ εἶπαμε περὶ Γαλλικῆς, ἄς εἴπουμε καὶ τίποτε περὶ ἀγγλικῆς αὐτῆς. Καλυμὸ νὰ πουδὲ σὲ κανοῦλε ἀτοῦ ρεπάρτ ν' Ὀλόσα ποὺ τὰ ἔκανε καὶ τὰ λαμπὰ κοὶ τόρα ἀς ἐπαινέλθωμεν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτη. Καὶ συνέχισε ὁ δάσκαλος ἀνάγνωσιν τοῦ ἐπικηδείου.

Οἱ χωριανοὶ χωρὶς νὰ κατελαβαίνουν καὶ καλὰ-καλὰ τί ἔλεγε ὁ δάσκαλος, συγκινοῦνταν καὶ κάποιοι-κάποιοι κοινένας τους σκούπιζε μὲ τὰ μανίκι τοῦ μανίκι τοῦ σακακιοῦ τους τὰ δάκρυα. Μοιάχχα ὁ γραμματικὸς τῆς κοινότητος τὸ περιχεζτὴρ αὐτό, μὲ κόπο συγκρατοῦσε τὰ χείλη τοῦ γιὰ νὰ μὴ ξεστόσει σὲ γέλια. Ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ μὲ στόμα ὁ δάσκαλος Ἔλεγε τὰ Γαλλικὰ τοῦ, δὲν κρατήθηκε κι' ἄρχισε νὰ γελᾶ σχεδὸν δυνατά.

Ὁ δάσκαλος ἀπὸ ἀντιλήθηκε τὸ γέλοιο, κιτρίνιασε ἀπὸ κακὸ του κι' ἀν δὲν φρισκόνταν «στὴν Ἱερὴ» αὐτὴ στιγμὴ θὰ τὸν χαστούκιζε τὸν κακόμοιρο, τὸν χαιρέκακο, τὸν ἀγράμματο, ποὺ ἀμφισβήτοσε τὴν ἀξία του καὶ δὲν θαυμαζε τὸν ἐπικήδειό του ποὺκανε ὁλοὺς τοὺς χωριανοὺς νὰ κλαίνε.

Τελείωσε ἡ νεκρώσιμη ἀκολουθία καὶ ἀφοῦ τὸν ἔθαψαν, κατευθύνθηκαν ὅλοι οἱ χωριανοί ὁτὸ σπίτι τοῦ μακαρίτη δ-που θὰ ἐπακολουθοῦσε ἡ «Μακαρία», τὸ τρισάγιο ποὺ συνηθίζεται ἰσα μ' σήμερα σὲ πολλὰ χωριὰ τῆς Ἤπείρου, νὰ παρατίθεται μετὰ τὴν ἐκφορὰ τοῦ νεκροῦ.

Ἡ «μακαρία», φυσικά, ἤτανε ἀνάλογη μὲ τὸν βίο τοῦ μακαρίτη, κι' ὁ γέρο-Κώστας, δπὼς εἴπαμε, ἤτανε ὁ πρῶτος νοικοκύρης τοῦ χωριοῦ.

Προσκαλεσμένοι σχεδὸν ὅλοι ὁτὸ χωριό.

Στρώθηκον πολλὰ τραπέζια σὲ δύο δωμάτια. Στὸ Ἕνα γιὰ τοὺς ἄντρες καὶ τὸ ἄλλο γιὰ τὶς γυναῖκες.

Τὰ φαγητὰ ἤτανε ἐκλεγτὰ καὶ ἄφθονα καὶ ἀρκετὰ γιὰ ὅλους. Ψητὸ τὴς γίδες ἀ σοεδλάς, πιλάφι, ἔνα εἴδος μακαρόνι ἀλλὰ ἔσκασε μὲ κρότο σὰν γεωρίτσας ἀπὸ ἐντόσθια, μελέδες γιὰ ρακή, καὶ ἀφθονο κρασί.

Ὁ μακαρίτης ἤταν ἀπὸ τοὺς πρότους κτηματίες τοῦ χωριοῦ καὶ τὸ κρασὶ του ἤταν ἕνα περίφημο κοκκινέλι, ἕνα ρουμπτὶ σὰ ἀπὸ χρόμα καὶ δόλσαμο σὰν γεῦση κι' ὁ μακαρίτης ἤταν ζωῦσε τότσους, δὲ χωράτευε.

Ἔπινε μὴ τὴν παρέα τοῦ καὶ διηγότανε ἀνέκδοτα κι' ἀπεῖρα καὶ σὰν ἐρχότανε στὸ κέφι, δὲ δίσταζε καθόλου ν' ἀρζίσει τὸ τρογοῦδι. μὲ μιὰ φωνὴ ἀλογίρα, ποὺ τὴν ἄβλεμε καὶ τὸ κολύτε. Ὁ ἀρχιμάστορας τὸ ἔλεγε ὅτι ἀν ἤθελε νὰ τὰ ἐφεξτέρευα, ἕνας μαθητὴς κρατοῦσε ἕνα πλάμπο δάφνινο στεφάνι, ποὺ ὅταν θὰ τὸ κατάθετε στὸ σωρὸ, θὰ ἐκφωνοῦσε ὁ δάσκαλος τὸν ἐπικήδειο.

Ἀφοῦ ἄθλογησε ὁ ποπᾶς τὴν «ἐρῶσιν καὶ τὴν ποσὶν» κι' ἄρχισαν νὰ τρώνε, ἄλοι τους ἔλεγαν κι' Ἕνα καλὸ λόγο γιὰ τὸν μακαρίτη καὶ θυμότον κι' ἀπὸ Ἕνα ἀνέκδοτό του, Ἕνα ἐπεισόιο, μιὰ σοφὴ του συμβουλή, Ἕνα γλέντι στὸ παντηγύρι τοῦ Ἁγ γιωργιοῦ. Ἔνα μεθοῦσι στὸ γάμο τῆς κόρης του Ἑλένης κ' ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς κουδέντες ἄθεταιζαν τὰ ποτήρια καὶ τὰ γέμιζαν ξανά.

Ὁ δάσκαλος κάθησε ἀντίκρυ ὁπὸ τὸν γραμματικό καὶ ὅταν διασταυρώνονταν οἱ ματιές τους ἀμέλες πὸς ἄνοιγονταν ἠλεκτρίσεις καὶ ἔρχοντανε ἀντάσεις ἀνέκφρασταιμένον ἐνταστὰ καὶ ἐκ δεξιῶν τὸν ἀντικρυνὸν κατεγνωσμένον κ. Νικολάου Τσαλκετὴ, ἐκπαιδευτοῦ. Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ἐπιφέρεν ἀπὸ τὴν ἀνεκφράστοιν κ. Νικολάου Τσαλκετὴ, ἐκπαιδευτοῦ. Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ἐπιφέρεν ἀπὸ τὴν ἀνεκφράστοιν κ. Ν. Τσαλκετὴ καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὴς κεπεκστάσης τὰ πλέον θερμὰ τὴς σπλάνχνα.

ἀντικρυνὸ τεῖχο

Ὁ ποπᾶς δλέποντας τὴ σκηνὴ αὐτὴ τοῦ ποτηριοῦ, μ' ὅλα τὰ ἀγαθὰ ποὺ, δὲν ἔχανε τὴ κεῖρηποιὸ ἀποστολὴ τοῦ καὶ γυρίζοντας στὸ δάσκαλο καὶ στὸ γραμματικὸ μὲ αὐστηρὸ ἀγανὸ τὸν ἔλεγε:

«Εἰρήνη ὑμῖν, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Ὁ γέρο-Κώστας. Κανονάρχισε δυνατὰ ὁ καντηλανάχτης.

Ὁ γέρο-Δημήτρης πάϊρνοντας τὸ λόγο, εἶπε στὸ δάσκαλο, ὁποὺ ἤτανε ἀκόμα ἐκεῖ:

Ὁ μακαρίτης δὲν ἤθελε ὅπαρα ἀρτεργατικὰ, καυγάδες καὶ μαλωμούς.

Ὅταν τσακώνονταν κάποιοι, καὶ δέρνονταν, αὐτὸς τοὺς εἰρήνευε... καὶ τώρα στὴ μακαρία του τὰ μαλώνομε; Δὲν εἶναι σωστό. Ἤρτε τὸ λόγου σας νὰ χαρίσετε; θαί ἐχῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν καρέλλα του καὶ καρδιὰ πρέπει. Ἐλάτε, νὰ εἰρηνεύσουν ὅσοι, πιές τε ὅλοι ἀ-τὸ Ἕνα ποτήρι.

Οἱ συνδιαιτήμονες γιόμισαν τὰ τὰ ποτήρια τους καὶ τ' ἄρεσαν μονορόφι!...

Ὁ γείτονας τοῦ μακαρίτη, ὁ Κώστας Χασάπης, τὸφλα στὸ μεθύσι, σηκώθηκε τρεμουλιάζοντας ἀπὸ τὸ κάθισμα καὶ ρητόρευε τραυλὰ-τραυλά:

«Ὁ γέρο-Κώστας ἤταν Ἕνα ἀντόκαρδος, ὅλοι νὰ πιοῦμε τὸ ποτήρι τοῦ καὶ νὰ γεμίζοντας τὸ ποτῆρι του τὸ ρόφηξῆς σὰν γλύρος.

Τὸ ἴδιο ἔκαμαν κι' ἄλλοι συγγενεῖς καὶ ἄλλοι φίλοι τοῦ μακαρίτη. Ἀφοῦ τὸ κάθισμα καὶ ρητόρευε τραυλὰ-τραυλά.

«Ὁ γέρο-Κώστας ἤταν Ἕνα ἀντόκαρδος, ὅλοι νὰ πιοῦμε τὸ ποτήρι τοῦ καὶ νὰ γεμίζοντας τὸ ποτῆρι του τὸ ρόφηξῆς σὰν γλύρος.

Τὸ ἴδιο ἔκαμαν κι' ἄλλοι συγγενεῖς καὶ ἄλλοι φίλοι τοῦ μακαρίτη. Ἀφοῦ τὸ κάθισμα καὶ ρητόρευε τραυλὰ-τραυλά:

Δ'Α ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ

ΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΟΔΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΡΕΠΤΗΝ

Ἡ κατάστασις τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μιᾶς χώρας εἶναι ὁ καθρέπτης τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς. Διὰ τὴν δύσμοιρον Ἤπειρον ὅμως ὁ κανὼν αὐτὸς δὲν ἔχει θέσιν. Διότι οἱ δρόμοι τῆς Πατρίδος μας εἶναι οἱ χειρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους μας. Πλήρης καὶ τελεία ἐγκατάλειψις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἠπειρωτικῆς ὁδοποιΐας. Καὶ ἀποτέλεσμα τὰ ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα ποὺ σημειοῦνται ε[illegible]
ἐπακόλου[illegible]
φέρον τ[illegible]
ποὺ πλη[illegible]
ριστικὰς [illegible]
τόση ἐγ[illegible]
μα αὐτὸ [illegible]
τὰ πάντ[illegible]
τὸ σκεφ[illegible]
ποὺ τὸ [illegible]

Η ΟΛΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ Α[illegible]

ΕΥΡΕΝ ΕΝΘΕΡΜΟΥΣ ΣΥΜ[illegible] ΠΛΕΙΣΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ ΚΑ[illegible]

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

»Ἐπίσης τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον, ζῆλον καὶ ἀγάπη περιέβαλλε τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀδελφότητός μας.

»Ὀφείλω ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τόσον τῶν ἰδικάς μου, ὅσον καὶ τῆς Ἀ[illegible] Δημ. Ν[illegible] ἠθικῶν [illegible] ὁποίαν [illegible] λώτατον [illegible]

»Ἡ ἐ[illegible] λεῖ δι' [illegible] ράδειγμ[illegible]

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. ΧΡ[illegible]
Ἰατρὸς — Ἀκτινολ[illegible]
Κανάρη 19 — Τηλ. 611.391

ΕΝΑ ΚΑΛΟΡΡΑΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΤ[illegible]
Θὰ τὸ βρῆτε Στοὺς
ΑΦΟΥΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟ[illegible]
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 —
Ὡς καὶ ἅπαντα τὰ Ἀνδρικὰ ε[illegible]
ΤΠΟΚΑΜΙΣΑ
ΓΡΑΒΑΤΤΕΣ
Ἀρίστης ποιότητος καὶ στὰ πιὸ [illegible]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[illegible]
Κάθε δεκαπέντε μέρ[illegible]
προσφορὰ ἑκατομμυρίο[illegible]
ΤΥΧΕΡΟΥΣ
μὲ πρῶτο κέρδος εἰκ[illegible]
1.500.0[illegible]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[illegible]
Κάθε δεκαπέντε μέρες μ[illegible]

ΛΑΪΚΟ ΛΑ[illegible]
Ἡ χρυσὴ φωνὴ τῆς [illegible]

ΟΜ[illegible]
ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΚΕΦΑΛΑ[illegible]
ΤΟΚΟΣ 6,5[illegible]
ΕΞΑΙΡΕ[illegible]
70% [illegible]
(ΚΑΤΟΙ[illegible]
ΑΠΟΦΑ[illegible]
ΕΓΓΡΑΦΑΙ: [illegible]
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣ[illegible]
ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑ[illegible]

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ράσθη οἰκόπεδον εἰς τὴν ὁδὸν Μενάνδρου καὶ ἀνηγέρθη ἡ σημερινὴ οἰκοδομή, ἡ ὁποία ἐστοίχισε τὸ διπλάσιον καὶ πλέον ἀπὸ μίαν πολυτελεστάτην πολυκατοι[illegible] ψηφοθηρικὰ στελέχη τῶν Σωματείων, εἰς δὲ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ταμείου νὰ ἀποφευχθῆ ὁ διορισμὸς Δικαστικῶν, διότι οὗτοι ἀφοσιωμένοι εἰς τὰ δικαστικά των καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ πα[illegible] τριῶν αὐτῶν κλάδων ἠσφαλισμένων καὶ ἰδίως τῶν ἀρτεργατῶν.

Λόγῳ τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως ἡ κατάργησις τῆς κατοχυρώσεως τοῦ ἀρτεργατικοῦ ἐπαγγέλματος ἐκ τούτου δὲ νισμὸς διὰ νὰ ἔχῃ δύναμιν καὶ εὐρωστίαν νὰ ἀπορροφήσῃ ἄλλους ἀσθενεῖς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμούς.

Τὸ Ἀσφαλιστικὸν ζήτημα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ μὲ μέτρα [illegible]

ΗΓΟΡΑΣΘΗΣΑΝ ΕΚ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ 32 ΜΟΣΧΙΔΑ

Ἀντιπρόσωποι γεωργοκτηνοτρόφων περιοχῆς Ναυπάκτου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν τοπικὸν γεωπόνον Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν 32 μοσχίδων φυλῆς «Σέϊτς» δι' ἀναπαρα[illegible]

ΕΙΣ ΠΡΕΒΕΖΑΝ

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥ ΝΕΑΝΙΔΟΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐνώπιον τοῦ Κα[illegible]

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ - ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Ξημέρωσε ἡ ἅγια μέρα, ποὺ σᾶν σήμερα ἐδῶ καὶ 136 χρόνια, ὑψώνεται τὸ λάβαρον τῆς ἐλευθερίας κι' ἡ σπίθα καὶ ὁ κρυφὸς πόθος γίνεται φωταγωγία στὸ ὁλοκαύτωμα τῆς ἀδούλωτης ψυχῆς τοῦ Ἕλληνος. Στὸν γλυκοχάραμα τῆς ξακουστῆς τούτης μέρας, ἠχοῦν οἱ καμπάνες τῶν τριῶν ἐκκλησιῶν μας, συνοδευόμεναι ἀπ' τὴν κλαγγὴ τῶν ὅπλων ποὺ ἀντηχοῦν ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη στὸ χωριό. Αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ Ἡλίου χαιρετίζουν μὲ ἀφάνταστη μεγαλοπρέπεια τὴν ἅγια μέρα, ὅμοια σᾶν καὶ τότε ποὺ χαιρέτιζον κι' ἔδιδον τὴν ζωὴν στὸν Ἕλληνα ἐλευθερωτὴ ἁρματωλό.

Αἱ σημαῖαι ὑψώνονται ὡς τὸν τελευτοῖον οἰκίσκον, κυματίζουσαι περιφανῶς τὸ προμήνυμα τῆς διπλῆς πανηγύρεως.

Αἱ ὧραι σιγὰ - σιγὰ κυλοῦν καὶ ὁ πόθος τοῦ τότε ἀγῶνος ἐμψυχοῦται στοὺς νέους τοῦ χωριοῦ, ἀλλὰ καὶ στοὺς τελευταίους γεροντίσκους, δὲν ἄκουγες ἄλλο τραγοῦδι, παρὰ μόνον ἐμβατήρια καὶ ἄσματα τοῦ 21. Τὸ τραγουδοῦσαν τὰ παιδιά, τὸ ἐπαναλάμβαναν οἱ μάννες καὶ τὸ κρατοῦσαν σὲ μοιρολόγι οἱ γέροι. Ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ τὴν ἐκκλησία, κανεὶς δὲν ἔλειψε. Τὰ Σχολεῖα, Δημοτικὸν καὶ Οἰκοκυρκή καὶ Κοινότης μετὰ τῶν σημαιῶν των, ὁ Δασικὸς Συνεταιρισμός, τὰ ΤΕΑ, ὁ Σύλλογος νέων καὶ ὅλοι οἱ χωριανοί, καθὼς καὶ πολλοὶ ξένοι, ποὺ εἶχαν καταφύγει τὸ χωριό μας ἐκ τῶν πέριξ χωρίων Λάϊστα καὶ Ἠλιοχῶρι. Ἡ ἐκκλησία φωταγωγεῖται καὶ οἱ ἦχοι τῶν ψαλτάδων ἠχοῦν τὸ χαρμόσυνον μήνυμα τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν. Τελειώνει κι' ἀρχίζει ἡ δοξολογία.

Ψέλλονται τὰ καθιερωμένα τροπάρια! Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος, τὸ Πολυχρόνιον.

Μετὰ παίρνει τὸν λόγον ὁ Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος κ. Νικόλαος Ἐξάρχου, ὅστις ἐκφωνεῖ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ἐξιστορῶν ὅλον τὸν τότε ἀγῶνα. Ἀνοίγει μιὰ παρένθεση γιὰ τὴν Ἤπειρον. (Πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς διότι εἴμαστε Ἠπειρῶται. Αὐτὴ ἡ χώρα πρώτη στοὺς ἀγῶνας, ἀναφέρων 12—13, πόλεμον 40, συμμοριτοπόλεμον. Πρῶτον στὰ γράμματα καὶ στὰς εὐεργεσίας: Καπλάνης, Ζωσιμάδαι. Καυτηρ[illegible] μετὰ τὸ φλέγον ζήτημα τῆς Κύπρου καὶ τὰ μάτια δακρυσμένα ὑψώνονται εὐλαβῶς στὴν Μεγαλόχαρη, σὰν νὰ ζητοῦσαν τὴν βοήθειά της. Ἐπακολουθεῖ ἡ σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ ὑπὲρ τῶν πεσόντων. Τίποτε δὲν ἄκουγες, ἴσως κανένα δάκρυ νὰ κυλοῦσε, δάκρυ βγαλμένο ἀπ' τὴν σάρκα τῆς ἀδούλωτης Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Τελείωσε ἡ ἐκκλησία. Αἱ εὐχαὶ ἀντηλλάσσοντο διὰ χειραψίας. Ἕνας ἦτο ὁ πόθος, μία ὅμως καὶ ἡ φωνή, ποὺ ἄκουγες «χρόνια πολλά, στὴν Κύπρο καὶ στὴν Β. Ἤπειρο». Ἡ λαϊκὴ μουσικὴ παίζει τὸ ἐμβατήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ νοῦς μας φθάνει γοργὰ στὴν Ἁγία Λαύρα.. Μᾶς συγκινεῖ, ἀλλὰ ὅλοι οἱ νέοι μαζί τὸ τραγουδοῦμε... Ἕνα ἦτο τὸ σύνθημα τῆς ἡμέρας «Κύπρος—Ε.Ο.Κ.Α.».

Ἡ πομπὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ποὺ βρίσκεται στὸ κάτω μαχαλὰ τοῦ χωριοῦ παίρνει τὸν ἀνήφορο γιὰ τὸ Κοινοτικὸ Γραφεῖο, ὅπου ἐπηκολούθησε δεξίωσις ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος καὶ προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά. Πήγαμε καὶ μεῖς οἱ νέοι. Ὁ ἀρχηγός μας. «Κύριε Πρόεδρε, ὁ πόθος μας ἂς γίνῃ σάλπιγγα καὶ ἂς σαλπίσῃ τὸ μήνυμά μας στοὺς σκλάβους ἀδελφούς, Κυπρίους καὶ Β. Ἠπειρώτας, ὅτι ἡ προσοχή μας καὶ ἡ σκέψις μας βρίσκεται πάντα κοντά τους.

Ποτὲ δὲν τοὺς λησμονοῦμε». (Ε. Ο.Κ.Α.—Κύπρος, ἀκούεται ἡ βοὴ ὅλων τῶν παρευρισκομένων). Μετὰ τὴν δεξίωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ, ἐπηκολούθησαν δημοτικοὶ χοροὶ ἐκ μέρους τῶν μαθητριῶν τῆς ἐντοῦθα Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς. Παρηκολούθησαν οὐτοὺς πάντες οἱ χωριανοί. Στὶς 3 μ.μ. οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ, μὲ τὸν ἐκ κισοῦ στέφανον βρίσκονται στὸ νεκροτοφεῖον, εἰς τὴν προτομὴ ἑνὸς λοχείου πεσόντος τὸ 1949 κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον. Ἐκ μέρους τῶν νέων καταθέτει στέφανον ὁ κ. Πασχάλης Στέργιος μὲ τὰς ἑξῆς φράσεις: «Οἱ νέοι Βρυσοχωρίου καταθέτουν τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης στοὺς ἥρωας πεσόντας διὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος των. Κλίνομε εὐλαβικὰ τὸ γόνυ καὶ σᾶς δίνομε τὴν ὑπόσχεσιν πὼς πάντα θὰ εἴμεθα μιμηταί σας.

Αἰώνια σας ἡ μνήμη».

Στὶς 3,30 ἀκριβῶς ἄρχισε ἡ θεατρικὴ παράστασις εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον μὲ συμμετοχὴν τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς μας καὶ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ὡμίλησε ὁ κ. Γεώργιος Οἰκονόμου δημοδιδάσκαλος τοῦ χωριοῦ διὰ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἡμέρας, γίνηκε ὁ ἁγιασμὸς καὶ ἄρχισαν τὰ διάφορα ποιήματα καὶ σκέτς, κατὰ τὸ πλεῖστον πατριωτικά. Ἡ φουστανέλλα, τὸ φέσι καὶ τὸ γιαταγάνι μᾶς ἔφεραν γιὰ λίγο στὴν ἱστορικὴ ἐκείνη ἐποχή. Ἡ πίστις αὐτὴ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ θάρρος πρὸς τὸν θάνατον τῆς ἡρωΐδος. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτης, τὸν κ. Γεώργιον Οἰκονόμου δημοδιδάσκαλον τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὴν δίδαν Περσεφόνην Κολοβοῦ Διευθύντριαν τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς καθὼς καὶ τὶς δασκάλες τέχνης Χρυσούλα Νάσου καὶ Ἑλένη Σμυραίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παραστάσεως ἄρχισε ὁ χορὸς στὴν κεντρικὴ πλατεία. Ἡ μουσικὴ ἀντηχοῦσε. Νέοι γεμᾶτοι ζωὴ καὶ λιγερὲς κομψὲς χωριατοπούλες ἔσερναν τὸ χορό καὶ ὁ κόσμος χειροκροτοῦσε τὰ νειάτα, τὴν ἐλπίδα τῆς αὔριο, τὸ καμάρι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἀργὰ τὴν νύκτα ἔλυσε ἡ πανήγυρις μὲ τὴν λαμπαδηφορία, τὰ πατριωτικὰ ἄσματα καὶ τὶς κραυγές. Φεύγουμε καὶ τὸ καληνύχτισμα ἦταν ἡ εὐχὴ καὶ τοῦ χρόνου παιδιὰ ἀγκαλιασμένοι μὲ τοὺς ὑποδούλους ἀδελφούς μας.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ Ν. ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Βρυσοχῶρι, 27 Μαρτίου 1957

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΤΑ

Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

ΕΙΔΙΚΟΙ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν ὡς ἀπεσταλμένοι τοῦ Ο.Η.Ε. δύο ἐπιφανεῖς Δανοὶ Ἐπιστήμονες εἰδικοὶ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἐδαφῶν καὶ τοῦ τρόπου ἀρδεύσεως αὐτῶν καὶ εἷς Ἰταλὸς Ἐμπειρογνώμων τοῦ Ο.Η.Ε., τῆς ἰδίας εἰδικότητος.

Οἱ ξένοι αὐτοὶ Ἐπιστήμονες ἀφοῦ περιῆλθον τὴν πεδιάδα τῆς Ἄρτης καὶ ἐξήτασαν τὰς δυνατότητας καλλιτέρας ἀξιοποιήσεως τῶν ἐδαφῶν της, ὡς καὶ τὸν τρόπον ἀρδεύσεως, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅπως ἐγκατασταθῆ ἐνταῦτα ὁμὰς Ἰταλῶν γεωπόνων εἰδικῶν, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἰταλοῦ Ἐμπειρογνώμονος κ. Κουράτο Τρανζίσκο καὶ ὀφοῦ μελετήσῃ καλῶς τὸ ζήτημα ὑποδείξῃ τὰς συγχρόνους μεθόδους ἀρδεύσεως καὶ καλλιεργείας τοῦ ἐδάφους τῆς πεδιάδος.

Ἡ ὁμὰς αὕτη τῶν Ἰταλῶν εἰδικῶν θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα ἀρκετοὺς μῆνας.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΡΤΗΣ

Κατόπιν συνελεύσεως τῆς ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἄρτης τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς 1) Ἠλίαν Τόλην Πρόεδρον, 2) Κων.Κοντογεώργον Ἀντιπρόεδρον 3) Ἰωάν. Ναζόπουλον ἀντιπρόεδρον, 4) Πέτρον Σακκᾶν Γεν. Γραμματέα, 5) Ἀπόστολον Ρήγαν Ταμίαν, 6) Βασίλειον Φεύγαν εἰδικὸν Γραμματέα, 7) Στέφανον Τζαχρῆστον Ἔφορον συμβούλους δέ: 1) Ἰωάν. Σκαιδάλην, 2) Γεώργ. Καραβασίλην, 3) Ἀντ. Κωσταδήμαν, 4) Χρῆστον Τόλην καὶ 5) Κων Κατσάρην.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΤΗΣ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀρταίων γενομένη τροποποίησις τοῦ Σχεδίου πόλεως διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως. Ἤδη τὸ Πολεοδομικὸν Γραφεῖον Ἄρτης συντάσσει τὴν πρᾶξιν ἀναλογισμοῦ καὶ προσκυρώσεως προκειμένου λίαν συντόμως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ θέματος τῶν ἀποζημιώσεων ὑπὸ τοῦ Δήμου τῶν ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων καὶ ἀκινήτων τοῦ ἐν λόγῳ χώρου ὅστις θὰ γίνῃ πλέον ἡ Κεντρικὴ πλατεῖα τῆς πόλεως.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὸ Πατριωτικὸν Ἵδρυμα Κ.Π.Α. τὴν 9ην Μαΐου ἐ.ἔ. προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν 40 μαθητριῶν εἰς τὴν παρὰ τῷ Κέντρῳ ἀποκαταστάσεως ἀναπήρων Παίδων Βούλας, λειτουργοῦσαν Σχολὴν βοηθῶν Νοσοκόμων Π.Ι.Κ.Π.Α.

Γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι ἔχουσαι ἀπολυτήριον ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου τοὐλάχιστον. Προτιμῶνται αἱ ἀπόφοιτοι ἀνωτέρων τάξεων. Φοίτησις δωδεκάμηνος, ἐσωτερικαί, οἰκότροφοι.

Περισσότεραι πληροφορίαι εἰς τὸ ἐνταῦθα Παράρτημα τοῦ Π.Ι.Κ. Π.Α., καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8—2 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΙΟΣ
Ἰατρὸς

Ο ΝΕΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΑΡΤΗΣ

Ἀφίκετο καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Γυμνασιάρχης τοῦ Β΄ Γυμνασίου Ἀρρένων Ἄρτης κ. Εὐλάμπιος Παυλίδης.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς συνδρομητάς μας ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ καὶ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ ἐφημερίς μας ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν τῆς ἐκδόσεώς της ἔταξεν. Τὴν προώθησιν τῶν ζωτικῶν τῆς Ἠπείρου ζητημάτων καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπίλυσιν τούτων.

Μὴ ἀνήκουσα εἰς κανένα οἰκονομικὸν ὀργανισμὸν οὔτε εἰς καμμιὰ πολιτικὴν παράταξιν, ἐστήριξε τὴν ἔκδοσίν της μόνον εἰς τὰς συνδρομὰς τῶν φίλων ἀναγνωστῶν της.

Ἀντιμετωπίζουσα συνεπῶς τεράστια ἔξοδα διὰ τὴν ἔκδοσίν της, παρακαλεῖ τοὺς φίλους συνδρομητάς της τόσον τοῦ Ἐσωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὅπως ἀποστείλουν τὰς συνδρομάς των, ἵνα οὕτω αὕτη κατορθώσῃ καὶ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας, οὓς ἀνέλαβεν νὰ διεξαγάγῃ ὑπὲρ τῆς Ἠπείρου καὶ μόνον.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΝ ΤΩΝ ΑΧΡΕΩΣΤΗΤΩΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΣΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἀπέστειλε πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, ἔγγραφον, δι' οὗ ζητεῖται νὰ ἀναφέρῃ τὸ Ταμεῖον τοῦτο τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. (795)14.3.57 ὑπομνήματος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἀρτοποιῶν Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὁποίου, ὡς γνωστόν, ἡ Ὁμοσπονδία ἀπέκρουσε τὴν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ δοθεῖσαν ἑρμηνείαν τῶν ἄρθρων α - ζ τοῦ Ν.Δ. 3631)1956, σχετικῶς μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἀρτοποιῶν πρὸς καταβολὴν εἰσφορῶν εἰς τὸ ΙΚΑ ἐπὶ ἡμερομισθίων ἐλευθέρων ἀρτεργατῶν, ἐργασθέντων εἰς ἀρτοποιεῖα μέχρι 31.12.56 καὶ ἐγκαταλειψάντων μετέπειτα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτεργάτου.

Ἡ Ὁμοσπονδία ἐτόνισεν ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑποχοεοῦνται οἱ ἀρτοποιοὶ νὰ καταβάλουν εἰς τὸ ΙΚΑ εἰσφορὰς ἐπὶ ἡμερομισθίων ἐλευθέρων ἀρτεργατῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον δικαιοῦνται ν' ἀναζητήσωσι τὰς ἀχρεωστήτως πλέον, κατόπιν τοῦ Ν. Δ. 3651)1956 καταβληθείσας εἰς τὸ ΙΚΑ εἰσφορές, καθ' ὅσον ταύτας εἶχαν καταβάλλει εἰς τὸ ΤΑΑΜΜ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου καὶ μόνον δικαιοῦται νὰ στραφῇ τὸ ΙΚΑ.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Τ.Α.Α.Μ.Μ., καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, τὸ ὑπουργεῖον Ἐργασίας θὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀπόψεις τοῦ ΙΚΑ - ΤΑΑΜΜ καὶ Ὁμοσπονδίας Ἀρτοποιῶν, καὶ θὰ δώσῃ τὴν πρέπουσαν λύσιν.

ΕΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ Η ΑΡΤΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Καθ' ἃ ἐγκύρως ἐπληροφορήθημεν, ἡ σύνταξις τῶν νομοσχεδίων περὶ «τροποποιήσεως τῆς ἀρτοποιητικῆς νομοθεσίας» ἐπερατώθη πρὸ ἡμερῶν, κατόπιν μακρῶν συσκέψεων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου κ. Πετροπούλου.

Κατόπιν τούτων, τὸ νομοσχέδιον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, προβλέπεται ὅτι θὰ ἀποσταλῇ συντόμως εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

Τοὺς κ. κ. ὑπουργὸν καὶ ὑφυπουργὸν Ἐμπορίου ἐπεσκέφθησαν πρὸ ἡμερῶν διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ νομοσχεδίου τὰ Προεδρεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας, τῆς Συντεχνίας Ἀθηνῶν, τοῦ Σωματείου Πειραιῶς καὶ τῆς Συντεχνίας Ἀρτοποιῶν Κορινθίας.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διὰ διαταγῆς του ὡρισεν ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ζητήσουν ἐπανεπατρισμὸν συγγενῶν των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ (παραπετάσματος) πρέπει νὰ ὑποβάλουν τὰς αἰτήσεις μέσῳ τῆς Ἀστυνομίας τῆς περιφερείας των διὰ νὰ γνωματεύσῃ σχετικῶς.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣαΙ

1) Σπῦρος Τσίπας 62 WEST 66 STR. NEW YORK.
2) Ἔξαρχος Ἰωάννης 217 WEST 68 STR., NEW YORK.
3) Δάκας Χρυσόστομος 1426 BOULE STR. N. E. 12 PITT'-BURG Pa.
4) Ἡνωμένα Ἠπειρωτικὰ Σωματεῖα Σικάγου Ἀπελευθέρωσις — Δωδώνη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἀντιπρόσωπός μας εἰς τὰς Η. Π. Ἀμερικῆς εἶναι ὁ κ. Βασίλειος Πλιάτσικας (710 W. 173 ST. NEW YORK 32 N.Y.) πρὸς ὃν παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Ἀμερικῇ συνδρομητάς μας ὅπως καταβάλωσι τὰς πρὸς τὴν ἐφημερίδα ἡμῶν συνδρομάς των.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ὡς πληροφορούμεθα ἐπισπεύδεται ἡ διατύπωσις Νομοσχεδίου συστάσεως Γενικοῦ Ταμείου Συντάξεως Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ὑπαγωγὴ τούτων εἰς τὰς διατάξεις περὶ δημοτικῶν Ὑπαλλήλων.

Τὰ τῆς μισθοδοσίας των θὰ κανονίζῃ ἕκαστον ἔτος ὁ Νομάρχης ἀναλόγως τῶν ἐσόδων ἑκάστης Κοινότητος.

Ἐλπίζομεν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου νὰ κατατεθοῦν τὰ Νομοσχέδια εἰς τὴν Βουλήν.

ΣΙΤΑΡΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

Τὸ Παγκύπριον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παφλαγονίας κ. Λαυρεντίου, ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν 450.000 ὀκάδων σίτου διὰ τοὺς ἀπόρους Θεσπρωτίας.

Ἡ Μητρόπολις Δελβινακίου ἐπῆρε τὸν Φεβρουάριον 250.000 ὀκάδας σίτου καὶ ἡ Μητρόπολις Ἰωαννίνων 850.000 ὀκάδας σίτου τοὺς μῆνας Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον. Τὰς διανομὰς διενεργοῦν αἱ Μητροπόλεις.

ΑΝΑΠΗΡΙΚΑ ΝΕΑ

Κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τοῦ Α. Ν. 1324)49 διὰ τοῦ ὁποίου διευρύνεται ὁ κύκλος πωλήσεως διαφόρων εἰδῶν (ἐνσήμων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν) καὶ ρυθμίζονται καὶ ἄλλα ἀνατηρικὰ ζητήματα ἐκκρεμοῦντα ἀπὸ τὸ 1950.

Τὸ Νομοσχέδιον τῶν παθόντων τὸ 1940—1941 ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, κατατίθεται εἰς τὴν Βουλήν.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΙ

ΤΟ ΤΕΡΡΟΒΟΝ

Νοσταλγὸς κι' ἐγὼ τοῦ ὡραίου καὶ πιστὸς στὴν ὕμνησι τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος, τῆς Ἠπείρου, ἔγραψα γιὰ τὶς φυσικὲς ὁμορφιὲς τῶν Ἰωαννίνων, σὲ περασμένο φύλλο τῆς ἀγαπητῆς μου «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ». Προσπάθησα νὰ ὑμνήσω ὅσο μποροῦσα τ' ἀγαπημένα μου Γιάννενα καὶ διαστηκὰ τελείωσα —πόσο γρήγορα— ἀναφέροντας ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, αὐτὰ ποὺ αὐθόρμητα θέλεις νὰ μιλάς καὶ ποὺ τ' ἀγαπᾶς πραγματικά.

Τώρα νοιώθω ἐπιτακτικὰ τὴν ἀνάγκη, νὰ μιλήσω μὲ περισσότερον ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὶς ἀδικημένες ὁμορφιὲς των. Καὶ τὸ θρίσιμο κάποιας φυλλοσιάς, μοῦ προβάλλει μὲ θάρρος καὶ δισταγμὸ, τὸ παράπονο ποὺ ἔχει, γιὰ τὸ ἀδίκημα.

—Πέρασες ἀπὸ τὸ Τέρροβο καὶ δὲν σταμάτησες νὰ μᾶς δῆς; Τί κρῖμα, ποὺ ἐνῷ ἡ ὁμορφιὰ τοῦ Τερρόβου κρυμμένη θέλησε νὰ σοῦ φράξῃ τὸ δρόμο, νὰ σταματήσῃς γιὰ νὰ μᾶς δῆς, μᾶς πήδησες κι' ἔφυγες γι' ἄλλους τόπους. Ἔφυγες, ἀλλὰ κάνε μας λίγη χάρη καὶ κάθη σε κάτω ἀπὸ τ